

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

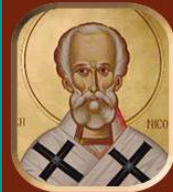
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 2 – 15 APRILIE

Luni 2 aprilie: Denie	6.30 PM
Martți 3 aprilie: Denie	6.30 PM
Miercuri 4 aprilie: Denie	6.30 PM
Joi 5 aprilie: Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare	9.00 AM
DENIA CELOR 12 EVANGHELII	6.30 PM
Vineri 6 aprilie:	
Ceasurile Împărătești și Vecernia (Scoaterea Sf. Epitaf): 9.00 AM	
DENIA PROHODULUI	6.30 PM
Sâmbătă 7 aprilie:	
Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare	9.00 AM
Canonul Sâmbetei celei Mari	11.00 PM
Duminică 8 aprilie:	
SLUJBA ÎNVIERII DOMNULUI	12.00 AM
Sfânta Liturghie	1.30 AM
Vecernia Pascală (Învierea a doua)	12.00 PM
Luni 9 aprilie:	
Utenie și Sfânta Liturghie (Sfintele Paști)	8.30 AM
Martți 10 aprilie:	
Utenie și Sfânta Liturghie (Sfintele Paști)	8.30 AM
Vineri 13 aprilie: IZVORUL TĂMĂDUIRII	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Duminică 15 aprilie: DUMINICA SF. APOSTOL TOMA	
Utenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Inainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau împreună cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă pe Dânsul, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Dar el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare. Căci, din cauza lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsimd un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei. (Ioan 12, 1 - 18)

INTRAREA TRIUMFALA

De îndată ce preotul termina pomenirile și reîntra în altar prin ușile împaratești, în biserică răsună partea a doua a Heruvicului, pe care o repetă: Poporul: Ca pe Împăratul tuturor primind pe Cel ce, nevăzută, e'ncunjunat de cetele ingeresti: Aliluia, aliluia, aliluia. Va reamintesc faptul că Intrarea mare simbolizează și reiterează **Intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim**, aclamată frenetic de multime entuziaste. Triumfal e și imnul pe care-l cântăm acum, asemanător cu cel pe care poporul unei cetăți îl cânta la întoarcerea victorioasă a suveranului dintr'un război decisiv. Aici însă nu e vorba nici de cezarul Romei, nici de faraonul Egiptului sau de oricare alt suveran cu teritoriu definit, ci de Împăratul tuturor, Împăratul universal, al cerului și al pământului, cu stăpânire absolută asupra unui teritoriu infinit.

Pe Dumnezeu însă nimeni nu L-a văzut vreodată. În schimb, așa cum afirmă Pavel, Iisus Hristos este chipul nevăzutului Dumnezeu, după cuvântul pe care Domnul însuși îl spusese ucenicilor Săi: Cel ce M'a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Pe El îl primim noi, acum, ca și cum L-am primi pe Cel ce în mod nevăzut este încunjunat de cetele ingeresti, care-l cântă întreit Aliluia. Iată-ne deci cântând din nou, dar nu în fața ingerilor, așa cum cânta David, ci împreună cu ei. Nu e oare emoționant? Să trecem acum de la emoție la meditație. Trăim dimensiunea antinomică a acestui moment. Iisus, într'adevăr, intră triumfal în Ierusalim, dar acesta este și drumul Său către patimă și moarte. În timp ce noi intonăm imnul ramurilor de finic, al văzduhului cetățenesc, cutremurat de bucurie și speranță, preotul în altar, acoperind sfintele vase cu procovatul cel mare, rosteste cuvinte care exprimă exact contrariul: Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacuratul Tau trup, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a pus. Mai departe: În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în Rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, pe toate umplându-le, Tu, Cel ce ești necuprins. Această rugăciune s'a rostit mai întâi la sfârșitul procesiunii, după ce preotul a acoperit Cinstitele Daruri în vederea procesiunii lor spre Intrarea mică. Ea este reluată acum, după acoperirea Cinstitelor Daruri la sfârșitul procesiunii lor din

Intrarea mare. Pentru marea ei frumusețe și adâncime, mă opresc asupra-i cu doar câteva cuvinte.

În virtutea naturii Sale dumnezeiești, Hristos Se află în patru ipostaze care se petrec simultan: În timp ce trupul I se află în mormânt, El Se pogoară la iad, îi sfărâma porțile, intră în el ca un biruitor și îi trage afară pe toți cei care-L asteptau acolo, de la Adam până la **Ioan Botezătorul**. (De fapt, aceasta este adevărata icoană a Învierii, cea din tradiția ortodoxă, iar nu cea de tip occidental care îl infatisează puțin ridicat deasupra mormântului, cu steagul fluturând pe deasupra strajerilor aiuriti). Hristos nu a înviat de dragul propriei Sale învieri, ci de dragul celor ce aveau nevoie de ea, ceea ce îl va face pe Parintele Staniloae să confirme, lapidar și inspirat, învățătura răsăriteană potrivit căreia învierea a început în iad. În același timp însă, Hristos Se află și în rai, așa cum îi făgăduise pe cruce tâlharului pocăit. Și tot în același timp Se află împreună cu celelalte două Persoane ale Sfintei Treimi, Tatăl și Duhul, de Care, în fapt, nu Se despartise niciodată, de vreme ce intruparea Lui s'a făcut fără mutare și fără schimbare, așa cum va spuneam mai sus. Mai departe: Ca un purtător de viață și cu adevărat mai înfrumusetat decât raiul și mai luminat decât orice cameră împaratească s'a arătat, Hristoase, mormântul Tau, izvorul învierii noastre.

Orice mormânt de pe lume, fie el și faraonic, este un salaz al morții, al întunericii, al descompunerii, al putrefacției, al miasmei, al sinistrei tăceri. Mormântul lui Hristos este exact contrariul: în loc de moarte, viață; în loc de urâtenie, frumusețe; în loc de întuneric, lumină; toate, la superlativ. Mai mult, el este nu doar viață în sine, ci izvor al vieții noastre, după făgăduința Celui ce Se află în el: Eu sunt Lumina lumii; cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina Vieții.

Or, aici, în Liturghie, antimisul desfăcut pe sfânta masă este exact imaginea luminoasă, curată și sfântitoare a **mormântului Domnului**. Înainte de a acoperi sfintele vase cu procovatul cel mare, preotul l-a trecut prin mireasma fumului de tămâie, învaluind cadelnita ca într'o îmbrățișare.

Iată-ne, deci, apropiindu-ne de profunzimea misterului liturgic al **Împăratiei Cerurilor**: În timp ce Domnul Iisus merge spre patimă, moarte și mormânt, noi îl primim în Noul Ierusalim ca și cum L-am primi pe însuși Dumnezeu-Tatăl, Cel ce în mod nevăzut e încunjunat de cetele ingeresti pe care noi le reprezentăm în participarea imnică, aducându-l lauda prin întreit Aliluia. O astfel de sinteză nu poate fi percepută și trăită decât duhovniceste.

IPS Bartolomeu Anania